

KOMENTARZ

Wybory parlamentarne w Korei Południowej

Oskar Pietrewicz

W wyborach parlamentarnych w Korei Płd., które odbyły się 10 kwietnia, zwyciężyła opozycyjna wobec rządu Partia Demokratyczna, zdobywając 175 miejsc w 300-osobowym Zgromadzeniu Narodowym. Ta wygrana utrudni w polityce wewnętrznej realizację celów prezydenta Yoon Suk-yeola, należącego do konserwatywnej Partii Siły Narodu, którego kadencja kończy się w 2027 r. Może też w dłuższej perspektywie wpłynąć na politykę zagraniczną Korei Płd., m.in. w postaci mniej jednoznacznego opowiadania się po stronie USA w ich rywalizacji z Chinami i odejścia od kontestowanego społecznie zbliżenia z Japonią.

Jaka była stawka wyborów?

Wybory parlamentarne w Korei Płd. nie prowadzą do stworzenia nowego rządu. Wyłoniona w ich wyniku większość parlamentarna może przyjmować lub odrzucać ustawy przygotowywane przez władzę wykonawczą, na czele której stoi prezydent, a premier jest jego zastępcą. Wybory miały być oceną dotychczasowej prezydentury Yoona, który urzęduje od 2022 r. Opozycyjna liberalna Partia Demokratyczna (DP) liczyła na co najmniej utrzymanie [dotychczasowej większości](#) (180 miejsc w Zgromadzeniu Narodowym), pozwalającej odrzucać ustawy prezydenckie i forsować własne inicjatywy ustawodawcze. Rządząca konserwatywna Partia Siły Narodu (PPP) chciała z kolei przede wszystkim uniknąć sytuacji, w której opozycja zdobyłaby przynajmniej 200 miejsc, co pozwalałoby jej odrzucać weto prezydenta, wprowadzać zmiany w konstytucji czy nawet zainicjować procedurę impeachmentu wobec głowy państwa.

Jaki jest wynik wyborów i co o nim zdecydowało?

W wyborach zwyciężyła DP, uzyskując wraz z partią satelicką, utworzoną tylko na czas elekcji, 175 miejsc w parlamencie (58%). Opozycję dodatkowo wzmocniło zdobycie 12 miejsc przez inne liberalne ugrupowanie – powstała w trakcie

kampanii wyborczej Partię Odbudowy Korei. W efekcie obóz liberalny może liczyć 187 miejsc. PPP wraz z siostrzaną partią zdobyła ich 108. Pozostałe pięć miejsc przypadło trzem mniejszym ugrupowaniom. Frekwencja wyniosła 67% i była najwyższa od wyborów parlamentarnych w 1992 r. Na wynik głosowania wpłynęły przede wszystkim niezadowolenie społeczeństwa z coraz wyższych kosztów życia, w tym rosnących cen nieruchomości i żywności. Na niekorzyść PPP działała też postawa prezydenta, nieskłonny do szukania kompromisu z opozycją, oraz skandale korupcyjne jego współpracowników, np. byłego ministra obrony.

Co wynik oznacza dla polityki wewnętrznej Korei Płd.?

Yoon jest pierwszym w historii demokratycznej Republiki Korei prezydentem, który przez całą pięcioletnią kadencję będzie rządził bez większości parlamentarnej. Przegrana PPP potwierdziła krytyczny stosunek większości społeczeństwa do prezydenta, który według sondaży cieszy się zaledwie ok. 30-procentowym poparciem. Podobnie jak w ostatnich dwóch latach większość parlamentarna będzie miała możliwość odrzucania ustaw forsowanych przez rząd. Od początku prezydentury Yoona parlament przyjął zaledwie 30% ustaw. Z uwagi na brak możliwości odrzucania przez liberałów weta prezydenta w wielu kwestiach może utrzymywać się impas legislacyjny, utrudniający realizację

KOMENTARZ PISM

najważniejszych projektów Yoona, np. programu wspierania największych firm (czeboli) i rozwoju energetyki jądrowej. W związku z przegraną PPP należy też spodziewać się rekonstrukcji rządu, gdyż premier oraz doradcy i sekretarze prezydenta ds. wewnętrznych i gospodarczych podali się do dymisji. Negatywna ocena polityki Yoona może też sprawić, że PPP będzie nakłaniać go do wystąpienia z partii, aby nie był dla niej obciążeniem przed wyborami prezydenckimi w 2027 r.

Jakie mogą być konsekwencje wyborów dla polityki zagranicznej prezydenta Yoona?

Polityka zagraniczna leży w kompetencjach władzy wykonawczej i do działań w tym zakresie prezydent nie potrzebuje zgody parlamentu. Większość parlamentarna może pośrednio wpływać na politykę zagraniczną, np. krytykując niepopularne decyzje prezydenta. Będzie to dotyczyć zwłaszcza [zbliżenia Korei Płd. z Japonią](#), zacieśnienia [trójstronnej współpracy z USA i Japonią i zdecydowanej postawy wobec KRLD](#). Opozycja może też nakłaniać rząd do złagodzenia postawy proamerykańskiej, która przejawia się coraz częstszym opowiadaniem się po

stronie USA w ich rywalizacji z ChRL. W parlamencie może narastać presja, aby rząd wspierał eksport zaawansowanych technologicznie produktów (np. chipów) do Chin, wbrew sugestiom [USA](#). Opozycyjni politycy zarzucają też Yoonowi nadmierne i niepotrzebne ich zdaniem wspieranie [Ukrainy](#). Większość parlamentarna może też utrudniać przyjęcie legislacji służącej zwiększeniu zaangażowania zagranicznego, np. udzielania pomocy rozwojowej i ratyfikacji umów międzynarodowych.

Istnieje możliwość, że prezydent, który przez ostatnie dwa lata nie był skłonny do współpracy z opozycją, utrzyma czy wręcz wzmocni dotychczasowe [kierunki polityki zagranicznej](#), w tym twardy kurs wobec Korei Płn. i [intensyfikację współpracy z NATO](#). Niskie poparcie społeczne może osłabiać wiarygodność Yoona w oczach partnerów (np. w trójstronnej współpracy z USA i Japonią) i ich postrzeganie trwałości południowokoreańskiego zaangażowania. Wysokie poparcie dla opozycji zwiększa szanse na zwycięstwo jej kandydata w wyborach prezydenckich w 2027 r., które mogłoby z kolei doprowadzić do odejścia Korei Płd. od najbardziej kontestowanych przez DP i opinię publiczną działań, takich jak np. koncyliacyjna postawa wobec Japonii w kwestiach historycznych.